

Szövetség, barátság és más mesék

2014 november 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A jeles Thuküdidésznek a Peloponnészoszi háború cím?, remekbe szabott m?vében olvasható a híres párbeszéd, ami az athéni küldöttség és a méloszi polisz vezet?inek tárgyalásából származik.

„Három módja van azon birodalmak megtartásának, amelyek, mint mondtuk, maguk szerezte törvények alatt,

szabadságban élnek, amikor meghódítják őket. Elsőben is, elpusztítani, másodsorban közöttük lakni, harmadsorban saját törvényeikkel élni hagyni és adófizetésre kötelezni őket; ugyanott kevesek uralmát létrehozni, és barátságukat így biztosítani.”

(Niccolò Machiavelli: A fejedelem)

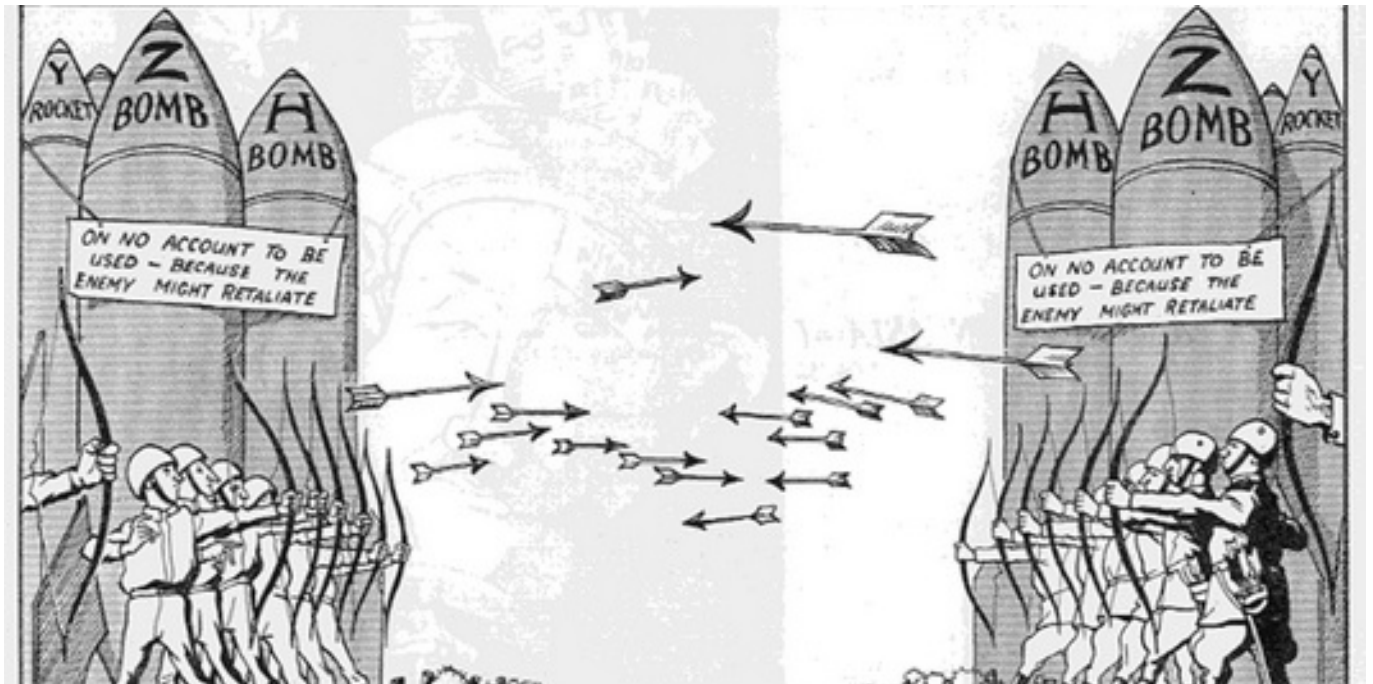
Azután pedig itt van ez is:

„92. Mélosziak: S miképpen jelenthetne nekünk akkora elnyert szabadságunk elvesztése, mint nektek az elnyert uralom?

93. Athéniak: Úgy, hogy ti a legszörnyebbet elkerülve alattvalóikká váltok, mi pedig csak nyerünk vele, ha nem teszünk tönkre benneteket.

94. Mélosziak: S nem elégednétek-e meg azzal, ha mi ellenségeitekkel barátaitokká válva nyugodtan maradnánk, anélkül, hogy bármelyik féllel szövetséget kötnénk?

95. Athéniak: Nem! Ellenséges érzületek kevesebb kárt okozna nekünk, mint barátságotok, amely alattvalóink szemében éppen gyengeségünket, míg győzöletek hatalmunkat bizonyítaná.”

gének és „szuverenitásának” (sic!) megsértését, állást foglalt, felszólított, szankcionált, ahogy kell; sőt, ki is fogja fizetni a szankciók következményeit, mert a szövetségesektől egy vasat sem kapunk, az biztos. Ám mindez, úgy látszik, kevés. A libi média által bedobott bombasztikus marhaságok viszont mennydörgő visszhangot vernek az üres fejekben, és egy csúszkától meg egy atomreaktorból simán és egyesek számára hihetően le lehet vezetni, hogy Orbán Putyint tekinti példaképének és cár akar lenni, de legalábbis Halics és Lodóméria fejedelemé. Ecce homok.

Azon persze nem csodálkozunk, hogy a világ legnagyobb hatalma holmi csövek és reaktorok tárgyában exponálja magát. A francia elnök sem volt rest [szólni a kajajegyekért](#). Ilyen a rendszer, amire annyira vágytunk. Hiszen még örülhetünk is. Vívta már a nyugat emberbarát hatalmai igazi háborút is – százak halálát okozva – hasonló dolgokért. Az egymást követő amerikai kormányok láthatóan egyre inkább a régi receptet követik: a feszítő belső problémák elkerülése érdekében háborúba menekülnek.

*

A visszatérés a hidegháborús retorikához és eljárásokhoz – végső soron – azonban visszahozza a nukleáris háború egy időre már elfelejtett rémét. Az én nemzedékem még egy olyan világban nőtt fel, amikor az emberiség idővel közel sodródott a termonukleáris Armageddonhoz, és nem lehetett tudni, a következő alkalom nem az utolsó lesz-e. Ezt az időt a világ nemes egyszerűséggel és a tőle elvárható felelőtlenséggel elfelejtette; a politikusok barátja a kurta emlékezet.

Amerika vezetésével az emberiség újra visszatálatni látszik az öngyilkosság felé vezető útra, és a régi kísértetek újra csörgetik láncukat. A hidegháborús logika szerint Oroszország nem t?rheti, hogy Ukrajna a NATO tagja legyen, mert ezzel a NATO megszerzi az atomháború szent Grálját, a visszavágás lehet?sége nélküli els? csapás képességét. A hidegháború stratégiai egyensúlyának alapja ugyanis – valószínűleg ezért élünk még – az volt, hogy az els? csapást mér? hatalomnak hosszabb időre van szüksége, amíg rakétái célba érnek; és ezért a másik fél is el tudja indítani a rakétáit. Így azután az egész bolygó nukleáris sivataggá válik, ahová a végén, úgy pár száz év múlva fel lehet jönni a földalatti bunkerokból és kijelenteni: „Gy?ztünk!” Mindezt a szabadság, a demokrácia, a humanizmus és mindenek el?tt az életünket oly sikeresen megjavító szent tudomány nevében. Ez a reakció-id? t?nik el, ha az egyik fél a másik küszöbére viheti a maga tölteteit. És ez a lehet?ség túlságosan nagy kísértést jelent az emberiséget vezetni hivatott, üresfej? „elit” számára. Az emberiség búcsúztatója pedig nem a Lovasok trombitái, hanem az emberi jogokról, az önrendelkezés?l és demokráciáról folytatott üres locsogás lesz.

Nem kívánom újraélni, ha egy mód van rá. Márpedig ez lesz a vége, mert ha valamelyik atomhatalmat sarokba szorítják, az csörtetni fogja az atom-kardot, és lesz újra minden: fegyverkezési verseny, atomfegyverekkel odvaikban az égen kering? m?holdakkal és rakétahordozó tengeralattjárókkal a sarki jég alatt. És mindez azért, mert a Nyugatot – ahová annyira vágytunk tartozni – senkik vezetik, akiknek a mainstream liberalizmuson és az adóoptimalizáláson kívül semmi nem jut eszébe.

Mindezeket túl egy kiújuló hidegháború nem sok jóval kecsegteti az USA-t sem. Emlékezzünk: a hidegháború f? csatateret az ún. „harmadik világban” voltak – és lesznek is, hadd reménykedjünk –; ott, ahol most elkecsereedett, fanatikus Amerika- és Nyugat-ellenesség dúl halkabban, vagy éppen hangosabban, a Közel-Kelett?l Dél-Amerikáig. Ha az oroszok fegyvert, kiképz?ket kezdenek küldeni a lehangosabb jenkigy?l? csoportoknak, abból csúf dolgok kerekedhetnek ki. Az USA eddig egy háborút vívott olyan országgal, amelyet az oroszok fegyvereztek fel és képeztek ki – ez volt Vietnam. Gondoljunk azokra a képekre, amelyeken a saigoni amerikai követség tetején az utolsó helikopterekre feltüleked? elkecsereedett, rettenet? tömeg volt látható; szegény és megaláztatás volt az a világ leger?sebb hatalma számára, mit tagadjuk. Megláthatjuk újra: ha Amerika feltett szándéka, hogy a Kreml lépcs?jére helyezze a rakétáit, akkor semmi sem lehetetlen.

Amerika pedig – minden jel arra mutat – komolyan gondolja az oroszok megfenyítését és melleleg a miénket is. Velünk könnyen meg is teheti, hiszen sehol Európában nincs még ennyire elszánt, bel? kisebbség, amelyik lelkesen üdvözölt és üdvözöl minden küls? beavatkozást, ha az gy?lölt ellenfelei ellen és az ? hatalomra juttatására irányul. Emlékezzünk Machiavelli tanácsára fentebb: „*ugyanott kevesek uralmát létrehozni, és barátságukat így biztosítani*”. És ne higgyük, hogy ezt a derék Niccoló mester találta ki, egyed?s ez az emberiséggel. A legitimáció nélküli kisebbség, ha uralkodni akar, örökre rá lesz utalva a küls? segítségre és valójában csak annak komprádor képvisel?je lehet – ahogyan volt is az elmúlt századok alatt.

Ami az USA-t és a NATO-t illeti, beválni látszik azok jóslata, akik óva intették ?ket attól, hogy minket felvegyenek a szövetségeseik közé, mert vagy száz éve, akivel mi vagyunk, az veszít. Egészen egyszerűen rossz ómen a részvételünk. Nekünk azonban ez sokkal könnyebb, mi már megszoktuk, hogy vesztesek vagyunk, megtanultunk együtt élni ezzel – szívesen adunk leckéket is –; ?k azonban még nem.

<http://mandiner.blog.hu> -

Írta: [aristo](#)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
